

عنوان مقاله:

مقایسه دیدگاه شریعتی و اقبال لاهوری درباره هویت و از خودیگانگی

محل انتشار:

اولین کنفرانس بین المللی نوآوری، رشد و توسعه در مدیریت، حسابداری و علوم انسانی (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

مصطفی وحیدی - دانشجوی دکتری تخصصی علوم سیاسی گرایش جامعه شناسی سیاسی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران جنوب، تهران، ایران

سیدخدایار مرتضوی اصل - علوم سیاسی، دانشکده حقوق و علوم سیاسی دانشگاه آزاد اسلامی تهران جنوب، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

شریعتی و اقبال لاهوری هر دو از بینش اسلامی به مسائل هویت و از خودیگانگی سخن گفته اند، اما دیدگاه های آنها در این زمینه متفاوت است. شریعتی، فکر میکند که از خودیگانگی فقط از طریق پذیرش ارزش های اسلامی و تلاش برای تحقق آنها ممکن است. او اعتقاد دارد که هویت اسلامی باید در برابر هویت های دیگر مدافعت شود و باید از خودیگانگی بیشتری برخوردار باشد. از سوی دیگر، اقبال لاهوری ایده های متفاوتی در این زمینه دارد. او معتقد است که از خودیگانگی نه تنها از طریق ارزش های اسلامی، بلکه از طریق فرهنگ و ادبیات ملی نیز ممکن است. اقبال لاهوری به این باور است که هویت ملی و اسلامی باید به هم تناسب داشته باشند و از خودیگانگی بیشتری برخوردار باشند. به همین دلیل، دیدگاه او نسبت به هویت و از خودیگانگی بیشتر به تمایل به یکپارچگی و همبستگی فرهنگی و مذهبی ملت ایران تاکید دارد. در این مقاله به مقایسه دیدگاه شریعتی و اقبال لاهوری درباره هویت و از خودیگانگی پرداخته ایم.

کلمات کلیدی:

شریعتی، لاهوری، هویت، خودیگانگی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1930799>

